

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. oktober 2015
Kontor: Koncernstyringskontoret
Sagsbeh: Sidse Hansen Unal
Sagsnr.: 2015-0032/27-0386
Dok.: 1768756

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 18 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge-, Integration- og Boligpolitik har stillet til justitsministeren den 10. juli 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Søren Pind

/

Andreas Langsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 18 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge-, Integration- og Boligpolitik:

”Ministeren bedes kommentere artiklerne under fællestemæet "Oversættelse uden kvalitetskontrol" i Advokatsamfundets blad Advokaten, nr. 4, maj 2015, hvor den mangelfulde kvalitet af tolkningen ved danske domstole påvises, samt oplyse, hvad regeringen vil gøre for at afhjælpe problemerne. Spørgsmålet har tidligere været stillet i Integrationsudvalget, jf. folketingssamlingen 2014-15, 1. samling, UUI alm. del - spørgsmål 613.”

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 157 af 17. december 2013, har Justitsministeriet nedsat et udvalg, som bl.a. har til opgave at identificere forslag, der kan sikre adgang til tolkeydelser af højere kvalitet på Justitsministeriets område.

Udvalgsarbejdet har løbende medført, at der er sket ændringer i administrationen af tolkeområdet i form af bl.a. kvalitetsforbedringer. Eksempelvis er der udarbejdet en fælles tolkehåndbog for Justitsministeriets område. Tolkeudvalget har endvidere gennemført flere analyser bl.a. i forhold til brug af videotolkning.

Udvalgsarbejdet forventes endeligt afsluttet medio 2016.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet endvidere indhentet et bidrag fra Erhvervs- og Vækstministeriet, der om baggrunden for afskaffelse af beskikkelsesordningen for tolke- og translatører kan oplyse følgende:

”Folketinget vedtog den 26. maj 2015 med bredt flertal at ophæve den hidtil gældende beskikkelsesordning for translatører og tolke. Baggrunden for forslaget om at afskaffe beskikkelsesordningen for translatører og tolke er, at det afgørende for kvaliteten i arbejdet ikke er selve beskikkelsen, men derimod den bagvedliggende uddannelse. En beskikkelse, hvor merværdien i forhold til uddannelsen er et tjek af straffe- og resistanceattest, vurderes ikke at være nødvendig eller relevant for at sikre kvaliteten af ydelserne.

En afskaffelse af beskikkelsesordningen betyder, at alle fremover kan kalde sig for translatør, da titlen ikke længere er beskyttet. Men det er samtidig fortsat muligt at uddanne sig til

translatør, og dermed kalde sig ”uddannet translatør”. Såfremt en person markedsfører sig som uddannet inden for et givent område, og sælger tjenesteydelser under påskud af at have en særlig uddannelse, uden at dette er tilfældet, kan det medføre strafbar overtrædelse af markedsføringsloven, og i visse tilfælde af straffeloven. Og det gælder naturligvis også inden for oversættelsesområdet.

Det er væsentligt at bemærke, at blot fordi en beskikket translatør efter den tidligere gældende lov har underskrevet og ”bekræftet” en oversættelse, er det ikke i sig selv en garanti for oversættelsens rigtighed eller kvalitet.

Uanset at uddannelse er den grundlæggende forudsætning for kvalitet i tolkning, kan der være forskel på kvaliteten mellem tolke med samme uddannelsesmæssige forudsætninger, fx hvis der er tale om tolkning til brug for særlige opgaver. Dette gør sig også gældende på en lang række andre områder, hvor man bl.a. bruger certificering i forhold til en relevant kvalitetsstandard som grundlag for at kunne vurdere kvaliteten af den pågældende ydelse.

En sådan kvalitetsstandard findes også på tolkeområdet, og under behandlingen af lovforslaget om afskaffelse af beskikkelsesordningen gav Erhvervs- og Vækstministeriet tilsagn om, at man vil tage initiativ til at hjælpe translatørbranchen med at udbrede og kvalificere den europæiske kvalitetsstandard på oversættelsesområdet, så den i højere grad kan blive anvendt til at sikre kvalitet i oversættelsesydelser, samt signalering af dette udadtil. Dette kan fx indebære, at de relevante brancheorganisationer, som det kendes fra en række andre erhverv, går sammen om at fremme deres medlemmers interesser bedst muligt, fx via en certificerings- eller tilsynsordning ud fra kravene i den europæiske kvalitetsstandard.”